

La mirada

Toni Vall

tvallka@hotmail.com

‘Singulars’

Permetin-me avui acabar, de moment, aquesta petita sèrie d'articles dedicats als esforços que fa la televisió per denunciar la impunitat perpètua dels gàngsters –per utilitzar el concepte d'Arguiñano– que ens han portat fins al cul-de-sac en què vivim. Ja fa algunes setmanes que Jaume Barberà, a través del seu programa *Singulars*, del 33, s'ha convertit en el capdavanter dels indignats dins la professió periodística catalana. Parla clar i sense embuts, fa dues setmanes va fer un editorial sense pèls a la llengua i va entrevistar Edward Hugh, a qui em sembla que se li va escapar la mà una mica parlant d'intervencions i *corralitos*. Barberà prefereix tirar pel dret abans que pecar de servilisme amb polítics i bankers. A vegades veureja una certa demagògia però, francament, prefereixo això que la connivència perpètua amb tot tipus

Barberà prefereix tirar pel dret abans que pecar de servilisme

de poders. Dimarts va entrevistar Salvador Alemany, president d'Abertis i mesurat home de seny. La primera pregunta va ser antològica: “Vostè cuina, senyor Alemany?” I li va passar el vídeo d'Arguiñano. Van parlar de la banca, de les accions preferents, de l'extraordinari *30 minutes*, dels peatges i de la seva amortització... El convidat responia amb diligència però també amb notable prudència. És normal, la prudència és la fórmula que hem d'assumir tots avui en dia. També nosaltres, els periodistes, que fem perpetus equilibris per explicar coses que no facin enfadar gaire, que som incòmodes però fins a un punt. Hi ha coses i persones intocables i qui més qui menys té factures per pagar.